WIKIPEDIA

Endoceras

Endoceras (Oud-Grieks voor "innerlijke hoorn") is een uitgestorven geslacht van grote cephalopoden met rechte schelp uit het Midden- en Boven-Ordovicium dat zijn naam geeft aan de Nautiliode-orde Endocerida. Schelpen groeiden zo lang als 3,5 meter. De dwarsdoorsnede in het volwassen gedeelte is iets breder dan hoog, maar is lateraal smaller bij de jongere. Hechtingen zijn recht en dwars. *Endoceras* heeft een grote sifunkel, dicht bij de ventrale marge, bestaande uit concave segmenten, vooral in de jonge, maar die buisvormig kunnen zijn in de volwassen fase. Endoconen zijn eenvoudig, subcirculair in dwarsdoorsnede en doordrongen door een smalle buis die diafragma's kan bevatten die doen denken aan de voorouder van Ellesmerocerid. *Endoceras* werd in 1847 door Hall benoemd.

Endoceras

Status: Uitgestorven, als fossiel bekend

Fossiel voorkomen: Ordovicium

Taxonomische indeling

Rijk:	Animalia (Dierenrijk)
Onderrijk:	Metazoa
Stam:	Mollusca (Weekdieren)
Klasse:	Cephalopoda (Koppotigen)
Onderklasse:	Endoceratoidea
Orde:	Endocerida
Familie:	Endoceratidae

Geslacht

Endoceras

Hall, 1847

Afbeeldingen op Wikimedia Commons

Portaal Biologie

Beschrijving

Deze koppotige had rechte, kegelvormige schalen met een dikke, kalkige sipho met inwendige halsvormige structuren. Een ander kenmerk van dit geslacht zijn de nautiloïde suturen (naden tussen de verschillende windingen) en de duidelijke, omgebogen siphotrechters. De lengte van de schelp bedroeg ± 300 cm.

Distributie is wijdverspreid, vooral in Noord-Amerika en Europa. *Endoceras* is vergelijkbaar met *Cameroceras*, de twee kunnen synoniem zijn, maar verschilt van het geslacht *Nanno* doordat de sifuncle in *Nanno* het hele apicale deel van de schaal vult, terwijl in *Endoceras* de siphuncle ventraal is, zelfs daar met septa gevormd bij het begin. Volwassen, volgroeide *Endocera's* waren hoogstwaarschijnlijk hinderlaagroofdieren die op de zeebodem lagen te wachten, zich verplaatsten wanneer dat nodig was om het voordeel te behalen. Jongere individuen met gecomprimeerde doorsneden zijn mogelijk actiever mobiel geweest.

Soorten

- *E. annuliferum* † Flower 1941
- *E. aristides* † Billings 1865
- *E. baculoides* † Blake 1882
- *E. baylorense* † Ulrich et al. 1944
- *E. calvini* † Ulrich et al. 1944
- *E. champlainense* † Ruedemann 1906
- *E. deparcum* † Billings 1859
- *E. durinum* † Blake 1882

- *E. eburneolum* † Stauffer 1937
- *E. glaucus* † Billings 1865
- *E. hageri* † Hall 1861
- *E. indigator* † Billings 1865
- *E. knighti* † Ulrich et al. 1944
- *E. lamottense* † Ulrich et al. 1944
- *E. lawrencense* † Ulrich et al. 1944
- *E. logani* † Ulrich et al. 1944
- *E. perannulatum* † Portlock 1843
- *E. philipsburgense* † Ulrich et al. 1944
- *E. primigenium* † Vanuxem 1842
- *E. richardsoni* † Ulrich et al. 1944
- *E. sansabaense* † Ulrich et al. 1944
- *E. tityrus* † Billings 1865
- *E. trundlesense* † Ulrich et al. 1944
- *E. warthini* † Ulrich et al. 1944
- *E. yellvillense* † Ulrich et al. 1944

Bronnen, noten en/of referenties

- Frank H.T. Rodes, Herbert S. Zim en Paul R. Shaffer (1993) - *Natuurgids Fossielen (het ontstaan, prepareren en rangschikken van fossielen)*, Zuidnederlandse Uitgeverij N.V., Aartselaar. ISBN D-1993-0001-361
- *Endoceras* (http://paleodb.org/cgi-bin/bridge.pl?action=basicTaxonInfo&taxon_no=12734) in de Paleobiology Database